

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cluj
 Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 -ISSN-L 2734 - 6889

1

AZI, 8 MARTIE 2023 (NOTE DE JURNAL 1)¹

Jolie TÂRNOVEANU

*„Azi au fost clipe de primăvară înghețate,
 Un soare orbitor și un frig zdrobitor,
 Dar cântecul pasarelor,
 Din Cer venit parca puțin m-a trezit.”*

De două zile încerc să scriu dar gălăgia din jurul meu tulbura prea tare minimul de concentrare necesar să pot tasta. Azi e lună plină și începe și perioada aceea care cu durere și disperare îmi amintește că sunt femeie dar nu și mamă, sau nu și mamă de copii, doar vitregă, dar sunt mamă de flori, de pisici, de găini, de fazani, de căprioare (căci ne vizitează de la distanță destul de frecvent mai ales în zilele în care sunt pierdută ca și când aș fi de pe alta planetă căzută, parca vor să mi amintească „fii blândă cu tine fiindă temporar omenească”).

Habar nu mai am cine sunt, dacă a fost o perioadă în care mă căutam, și știam că sunt un conglomerat, acum totul în mine e anihilat, știu că trăiesc dacă primesc „aprobare” de la cei ce îi iubesc, dar într-o zi vreau să mă opresc, nu din respirat ci din dependență ca supraviețuirea să mi

se manifeste doar după ce zăresc în vorbe sau în gesturi că azi e aprobat... e atât de obositor și de istovitor să tot verifici dacă meriti, cum se zice, să faci umbră pământului.

Dar zău de n-aș merita cred că altcineva ar decide asta și dacă derulez filmul vieții parcă încă pare că mai am drept de ședere pe aici o vreme, cine știe, numai cine este dincolo de Cer.

Dacă mi-as putea dresa mintea... o să...!! Asta încerc să fac deja. Nu mi iese mereu, că e prea învățată cu ale ei, dar dacă ies eu din mine ca păpușile din *matrioska*, se pare așa că tot mi a ieșit cumva, adică fac terapie o dată pe lună și tratament psihiatric, că deloc, de aproape 3 ani, tot e evoluție și încă mai pot să îngenunchez în fața cerului plin cu stele... plină și eu de iubire, fericire și mirare, atât câte stele cuprinde necuprinsul din zare.

¹ Jolie TÂRNOVEANU, Sibiu, Apărut și în Revista Bumerang, 8 Martie 2023.

12 ani de internări la psihiatrie!!! Deocamdată am reușit să îi opresc în loc. O fi fost un ciclu, precum 12 luni compun un an? S-o fi încheiat? Uneori îmi e teamă că mă așteaptă după colț și mă vor lega iarăși de pat! Nu înțeleg de ce!? Că n am făcut niciodată rău nimănui... Pentru binele meu îmi spuneau, că nu eram conștientă și nu puteau să stea planton lângă mine! După atâtea internări tot nu știau ce se întâmplă cu mine. Doar diagnostice presupuse și tratate fără rezultat... Cred că sufeream doar de inadaptare și o nefericire așa de mare încât dădeam eroare.

Uneori când mă gândesc... parcă nu eu am trăit coșmarul ăsta care jumătate din viață s-a derulat.

Oare de ce trăim?

Oare de ce ne am născut?

Oare de ce suferim?

Mulțumesc că pot să vă împărtășesc frânturi din traiul meu omenesc.

Cu dragoste și recunoștință,